

Kuratorskie oprowadzanie po wystawie **Taniec życia | taniec śmierci**

To już ostatnia okazja do zwiedzenia wystawy pod wnikliwym okiem jej opiekuna. Na tę szczególną formę spotkania ze sztuką Muzeum Podlaskie zaprasza w niedzielę 16 stycznia o godz. 16.00 do białostockiego Ratusza. Ekspozycja czasowa **Taniec życia | taniec śmierci** została przygotowana w związku z 250. rocznicą śmierci Jana Klemensa Branickiego.

Po oprowadzaniu kuratorskim odbędzie się promocja katalogu oraz panel dyskusyjny poświęcony wystawie, w którym kuratorki przybliżą kulisy i tajniki jej powstawania. Podczas spotkania publikację będzie można nabyć w promocyjnej cenie.

Taniec życia | taniec śmierci 8 października 2021 – 31 stycznia 2022

Od śmierci przedstawiciela rodu Branickich herbu Gryf, Jana Klemensa Branickiego, minęło 250 lat. Jest to pretekst, a zarazem bardzo dobra okoliczność do ekspozycji niepokazywanych wcześniej pamiątek, dokumentów oraz zabytków archeologicznych związanych z Hetmanem.

ŻYCIE | Jan Klemens Branicki, jeden z najzamożniejszych ówczesnie magnatów i fundator miasta Białegostoku, prowadził aktywną działalność w wielu dziedzinach. Dzięki swojej pozycji oraz koneksjom rodzinnym był związany z najważniejszymi postaciami ówczesnej Polski i Europy, artystami i politykami. Izabela Branicka z Poniatowskich, żona Hetmana, siostra ostatniego króla Polski, angażowała się nie tylko w życie miasta, ale i politykę kraju.

Historia Hetmana, jaką znamy, pomogła kuratorce zbudować wystawę **Taniec życia | Taniec śmierci**. Wystawa podkreśla najważniejsze wartości baroku, a za tym wartości sarmaty, jakim niewątpliwie był Jan Klemens Branicki.

ŚMIERĆ | Śmierć, codzienna towarzysząca życiu obywateli nowożytnego społeczeństwa polskiego, stała się jedną z ważniejszych idei sarmackiego „kosmosu”.

Sama ekspozycja może być odbierana na wielu płaszczyznach i skłaniać do osobistej refleksji. Jej dwie zasadnicze części to **ŻYCIE** i **ŚMIERĆ**. Ten prosty podział jest dość wymowny, bo to właśnie **ŻYCIE** i **ŚMIERĆ** razem trwają, wirują obok siebie w „tańcu”. Tworząc to zestawienie, chcemy pokazać, że ludzie baroku żyli ze świadomością przemijania. Śmierć „towarzyszyła” im na co dzień, zajmując istotne miejsce w kulturowym systemie wartości. A najbardziej wymowny w tym kontekście jest *danse macabre*, topos wyrażający uniwersalność śmierci, wobec której wszyscy jesteśmy równi.

- Zabytki pochodzą ze zbiorów:
 - Muzeum Podlaskiego w Białymstoku
 - Muzeum Okręgowego w Rzeszowie
 - Muzeum Okręgowego w Toruniu
 - Muzeum Archidiecezjalnego w Białymstoku
 - Muzeum Diecezjalnego w Drohiczyźnie

Muzeum Diecezjalnego w Siedlcach
Archiwum Ojców Karmelitów na Piasku w Krakowie
Klasztoru Ojców Dominikanów w Krakowie
Klasztoru Znalezienia Krzyża Świętego Zakonu Braci Mniejszych
Konwentualnych w Kalwarii Pałacowskiej
Parafii i Kościoła Rzymskokatolickiego pw. Św. Jana Chrzciciela
i Św. Szczepana Męczennika w Choroszcy
Parafii i kościoła Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie
Parafii i kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie
Kolekcjonera Bogdana Steinhoffa z Tarnowa
Rodziny Sękowskich

Wystawa Taniec życia | taniec śmierci odbywa się pod Honorowym Patronatem
Marszałka Województwa Podlaskiego Artura Kosickiego. Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

źródło: Muzeum Podlaskie w Białymstoku
oprac.: Aneta Kursa

